

Mannen van Morgen

Mannen van Morgen

Hoe jongens de toekomst creëren

Rhea Madeleine Vincent

Voor Niam

© 2015 Rhea Vincent
Omslagontwerp: Rhea Vincent
Opmaak Bert Holtkamp
ISBN: 978 94 631 8930 9

Inhoud

Om te beginnen	7
Zijn jongens dan anders dan meisjes?	8
De opbouw van dit boek	11
1 Opvoeding, een paar basisprincipes	13
Complimenteren en straffen	14
Gezag	17
2 Drie fases	19
De eerste fase – veilige hechting	19
De tweede fase – op weg naar zelfstandigheid	22
De derde fase – de weg naar de maatschappij	24
3 Toen trok de jongste zoon de wijde wereld in...	25
4 Wat gedrag ons wil zeggen	31
Onrust- de behoefte aan lichaamsbeheersing.	32
Fladderigheid – behoefte aan verantwoordelijkheid.	34
Stoer doen – behoefte de eigen kracht te voelen.	37
Competitie – behoefte aan ordening	40
Lompheid – de behoefte aan grip	43
Boosheid – behoefte aan begrijpen.	45
Ongehoorzaamheid- behoefte aan duidelijke communicatie.	47
Geprikkeldheid – behoefte aan rust	50
Dromerigheid- de behoefte aan een eigen wereld	53
Ander lastig gedrag en mogelijke onderliggende behoefte	57
5 Testosteron	59
6 De puberteit	63
7 Het ware gezicht van lastig gedrag	69
Conclusie: onze taak	71
Appendix	73
De Innerlijke familie	73
Dankwoord	79

Om te beginnen

Beeld 1: Per ongeluk liep ik langs zijn klas. Hij was vier jaar oud. Bleek, onderuit gezakt, holle ogen, zat hij achter een computer. En ik dacht: nee toch !!! Laat die jongen rondjes rennen, torens bouwen, een tunnel graven. Gun hem toch zichzelf te ervaren !!!

Beeld 2: Hij was aan het spelen in een speeltuintje. Hij was vier jaar oud. Met rode wangen, schitterende ogen en een blijde lach zwaaide hij vanaf de bovenste sport van een klimrek naar zijn moeder. Mama, kijk!! Hoog he!!

Dit boekje schrijf ik vanuit mijn ervaring als leerkracht. In het onderwijs, vooral bij juffen, maar ook bij moeders ben ik als leerkracht vaak onbegrip en niet passende verwachtingen over jongens tegen gekomen. Dat raakte mij want ik zag dat jongens daardoor soms niet goed tot hun recht kwamen. Er werd hen enerzijds dingen gevraagd waaraan zij (nog) niet konden voldoen, zoals netjes schrijven en lang stil zitten. Anderzijds werd hen dingen verboden waardoor zij hun levenslust dreigden te verliezen, zoals 'gevaarlijke' klusjes doen en vies worden.

Door goed naar de jongens in mijn klassen te kijken, denk ik te weten wat jongens nodig hebben om op te groeien tot vitale, zelfverzekerde mannen. Mannen die bovendien iets goeds bijdragen aan de maatschappij.

Dat laatste is net zo belangrijk als dat eerste. Het is volgens mij namelijk de kernkwaliteit van jongens om grenzen te verleggen. Dat zullen ze, of ze mogen of niet, steeds blijven doen. Jongens zijn daardoor de scheppers van morgen. En morgen wordt gevormd door de idealen van vandaag. Het is daarom onze taak de ideaal-vorming van jongens te

begeleiden. Zo komt hun kernkwaliteit ten goede van henzelf en van het welzijn van al wat leeft.

Zijn jongens dan anders dan meisjes?

Toen ik 20 jaar geleden begon als leerkracht viel het me op dat jongens en meisjes toch echt verschillend waren. Dat mocht je in die tijd nog niet zeggen. Het hele mensbeeld was nog door de emancipatiegedachte gekleurd: er was geen verschil tussen mannen en vrouwen, en als die er toch leek te zijn, dan was dat verschil door de cultuur aangebracht en moest zo snel mogelijk worden weggepoetst. Ondertussen is er gelukkig heel wat veranderd, mede door brein onderzoek.

Tegelijkertijd is het mijn visie dat de mens zich ontwikkelt tot een androgyn wezen. Daar bedoel ik mee dat mannelijke en vrouwelijke eigenschappen voor zowel mannen als vrouwen vrij ‘beschikbaar’ en hanteerbaar worden. Als je kijkt naar de hedendaagse vrouw en man zijn ze al een stuk minder stereotype dan 100, zelfs 50, jaar geleden.

De psychologie gaat er al sinds haar geboorte van uit dat wij allemaal mannelijke en vrouwelijke eigenschappen in ons dragen. Zo sprak Jung over de anima en animus. Deze vrouwelijke en mannelijke kant van ieder mens is in de hedendaagse psychologie nog wat verder genuanceerd waardoor het Innerlijk Familie Model is ontstaan. Dit model gaat ervan uit dat we allemaal een man, een vrouw, een meisje en een jongetje in ons dragen. Bij de ene mens is de ene wat sterker aanwezig, bij de ander de andere. Ikzelf heb bijvoorbeeld een sterk ontwikkeld innerlijk jongetje. Misschien dat ik ze daarom zo goed begrijp.

Maar ook al ontwikkelen we ons dan naar een androgyn mens, in de praktijk van vandaag neem ik dagelijks waar dat jongens over het algemeen anders zijn dan meisjes: in